

Lovforslag nr. L 142. Fremsat den 25. januar 2006 af socialministeren (Eva Kjer Hansen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om social service og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område

(Omkostningsbestemte takster for kommunale tilbud)

§ 1

I lov nr. 573 af 24. juni 2005 om social service foretages følgende ændringer:

1. I *overskriften* til *afsnit IX* indsættes i afsnitsoverskriften efter »Finansiering«: », takster«.

2. I *overskriften* til *kapitel 31* indsættes efter »Finansiering«: »og takstberegning«.

3. I § 174 indsættes som nyt *stk. 1-3*:

»Kommunalbestyrelsen fastsætter en takst for det enkelte kommunale tilbud, jf. dog *stk. 3*.

Stk. 2. Taksten efter *stk. 1* skal beregnes med udgangspunkt i de gennemsnitlige langsigtede omkostninger ved levering af tilbuddet eller typen af tilbud.

Stk. 3. Socialministeren fastsætter i en bekendtgørelse regler om takstberegningen og om, hvilke tilbud der er omfattet af bestemmelsen.«

Stk. 1 bliver herefter *stk. 4*.

4. I § 176 udgår *stk. 2*.

§ 2

I lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 847 af 8. september 2005, som ændret bl.a. ved lov nr. 574 af 24. juni 2005 og senest ved lov nr. 1418 af 9. december 2005, foretages følgende ændring:

1. § 9 c, *stk. 8*, affattes således:

»*Stk. 8.* De udgifter, som opholdskommunen kan få dækket efter *stk. 2-6*, er opholdskommunens faktiske udgifter. De faktiske udgifter omfatter en forholdsmæssig andel af fællesudgifter og udgifter til ledelse og administration, der er en følge af driften af et tilbud. Hvis der for ydelsen er fastsat en takst eller beregnet et priskrav efter lov om social service, har opholdskommunen ret til refusion svarende til taksten eller priskravet.«

2. I § 82 ændres »regionerne« til: »regionerne, beskæftigelsesankenævnene«.

§ 3

Loven træder i kraft den 1. januar 2007.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslagets baggrund og formål

Som led i udmøntningen af kommunalreformen på det sociale område foreslås det med lovforslaget, at kommunalbestyrelserne skal fastsætte taksten for kommunale, sociale tilbud på grundlag af et omkostningsbestemt beregningsprincip. Dette indebærer, at de kommunale tilbud prissættes med alle tilbuddets gennemsnitlige, langsigtede omkostninger.

Formålet med at gennemføre et omkostningsbestemt takstfastsættelsesprincip for kommunale tilbud er først og fremmest

- 1) at sikre, at beslutninger om valg af tilbud træffes på et retvisende grundlag ved at fremme gennemskuelighed og sammenlignelighed mellem de private, herunder selvejende institutioner, regionale og kommunale sociale tilbud, herunder sammenlignelighed mellem tilbuddenes reelle udgifter,
- 2) at sikre et varieret udbud og udviklingsdynamik ved at undgå at private og regionale leverandører af sociale tilbud stilles urimeligt ringe i konkurrencesituationen med den kommunale leverandørvirksomhed, og
- 3) at kommunalreformens målsætning om en klar adskillelse mellem myndighed og leverandør understøttes.

Kommunalreformen på det sociale område træder fuldt ud i kraft den 1. januar 2007 og afløser det hidtil delte myndigheds-, forsynings- og finansieringsansvar mellem kommunalbestyrelser og amtsråd. Der henvises til forarbejderne til lov nr. 573 af 24. juni 2005 – lov om social service (L 38 2004-2005): Folketingstidende 2004-2005, Till. A 2177, Till. 2097, FF 955, Till. B 895, FF 4279, FF 4782, Till. C 513.

Sammenlignelighed og gennemsigtighed ved sociale tilbud

Som en del af kommunalreformen på det sociale område etableres Tilbudsportalen, der indeholder detaljerede beskrivelser af kommunale, regionale og godkendte private sociale tilbud. Sociale tilbud skal

være omfattet af Tilbudsportalen for at kunne anvendes af kommunalbestyrelsen, og der knyttes et statsligt tilsyn til Tilbudsportalen. Tilbudsportalen har til formål at sikre overblik, gennemskelighed og sammenlignelighed mellem sociale tilbud, dels i forbindelse med konkrete visitationer og dels i planlægnings- og udviklingsammenhæng, og at sikre en lige konkurrence mellem private og offentlige leverandører.

Med henblik på at understøtte kommunalreformens formål om gennemskelighed og sammenlignelighed, herunder ikke mindst Tilbudsportalens funktion, er der behov for, at omkostningerne ved kommunernes egne tilbud opgøres efter ensartede principper, der dels sikrer sammenlignelighed mellem kommunale tilbud indbyrdes og dels mellem kommunale, regionale og private sociale tilbud.

Taksten på sociale tilbud, som regionen eller private leverer til kommunerne, beregnes således, at samtlige omkostninger ved tilbuddet indgår i den pris, som kommunen skal betale for tilbuddet. For regionernes vedkommende fastsættes prisen for tilbud i den årlige rammeaftale, og for privates vedkommende fastsættes prisen for et tilbud i en kontrakt eller aftale mellem den private leverandør og kommunalbestyrelsen.

Efter de gældende regler er der ikke krav om, at kommunerne opgør priserne for egne tilbud på en tilsvarende måde. I det omfang et kommunalt tilbud ikke også opgøres på grundlag af de reelle langsigtede omkostninger ved tilbuddet eller typen af tilbud, kan det kommunale tilbud fremstå som væsentlig mindre omkostningsstungt end private tilbud, og dermed medvirke til en forringelse af samspelet mellem kommunale, regionale og private tilbud.

Med virkning fra regnskab 2005 er der indført et krav om omkostningsregistrering i den kommunale kontoplan. Ændringsforslaget vil skabe sammenhæng hermed.

Variert udbud med rimelige konkurrencevilkår

For at sikre en fri og lige konkurrence mellem private, regionale og kommunale tilbud er det en forud-

sætning, at taksten på de kommunale tilbud afspejler de gennemsnitlige langsigtede omkostninger ved tilbuddet. Ellers vil det forvride konkurrencen til fordel for den kommunale leverandørvirksomhed.

Hvis kommunalbestyrelsen fastsætter en takst, der ikke afspejler den kommunale leverandørs gennemsnitlige langsigtede omkostninger ved et givent tilbud vil det indebære, at der er tale om konkurrenceforvridende, offentlig støtte i strid med konkurrencelovens § 11 a. Konkurrencerådet har hjemmel til at påbyde, at støtte skal bringes til ophør eller tilbagebetales, hvis støtten er konkurrenceforvridende, og støtten ikke er lovlig.

Til brug for Konkurrencerådets vurdering af, om betingelserne i forhold til konkurrencelovens § 11 a er opfyldt, indhentes en vurdering fra Socialministeriet af, om der findes substituerbare ydelser på det konkrete marked.

Adskillelse af myndighed og leverandør

Kommunalreformen på det sociale område indebærer, at der indføres et enstrengt myndigheds- og finansieringsansvar, således at det er kommunalbestyrelsen, der træffer afgørelse om og finansierer tilbud og ydelser efter serviceloven. Kommunalbestyrelsen har tillige forsyningsansvaret i forhold til borgeren, og kan opfylde ansvaret ved egen leverandørvirksomhed eller ved at indgå aftaler om brug af regionale eller private tilbud, herunder tilbud fra selvejende institutioner. Samlingen af myndigheds-, forsynings- og finansieringsansvar hos en myndighed, kommunalbestyrelsen, indebærer samtidig en klar afgrænsning af kommunalbestyrelsen som myndighed overfor regionen og private tilbud som leverandører i forhold til kommunens afgørelser. Lovforslaget understøtter denne afgrænsning.

Mellemkommunal refusion

Som en konsekvens af ændringen af § 174 i lov om social service, således at der skal fastsættes priser eller takster for tilbud ud fra et omkostningsbestemt princip, foreslås reglerne for mellemkommunal refusion ændret. Ændringen har til hensigt at skabe ensartethed i de beregningsmåder, der anvendes henholdsvis af hensyn til sammenligneligheden og den mellemkommunale refusion.

Hidtil har det ikke været muligt at medtage udgifter til administration og ledelse, ligesom udgifterne bortset fra udgifter til fællesarealer, skulle være direkte

personhenførbare. Det betyder, at opholdskommunen i dag ikke kan få fuld dækning for udgiften fra den tidligere opholdskommune. Med den foreslåede ændring af reglerne om mellemkommunal refusion får opholdskommunen altså dækket alle udgifterne ved tilbuddet samtidig med, at den tidligere opholdskommune opnår en gennemsigtighed og forudsigelighed vedrørende den mellemkommunale refusion.

Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget skønnes ikke at medføre offentlige merudgifter.

Forslaget forventes ikke at medføre væsentlige administrative merudgifter.

Forslaget forhandles med de kommunale parter.

Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

Forholdet til EU-retten

Ingen.

Hørte myndigheder og organisationer

Lovforslaget har været sendt til høring hos:

Statsministeriet, Finansministeriet, Økonomi- og Erhvervsministeriet, Justitsministeriet, Beskæftigelsesministeriet, Arbejdsdirektoratet, Arbejdsmarkedsstyrelsen, Den Sociale Ankestyrelse, Den Sociale Sikringsstyrelse, Styrelsen for Social Service, Indenrigs- og Sundhedsministeriet, Statsamtmandsforeningen, Foreningen af statsamtsjurister, Datatilsynet, Integrationsministeriet, Undervisningsministeriet, Amtsrådsforeningen, Kommunernes Landsforening, Kommunernes Revision, Dansk socialrådgiverforening, De Samvirkende Invalideorganisationer, Landsforeningen Ældre Sagen, Det Centrale Handicapråd, Ældremobiliseringen, Revisionsaktieselskabet af 1952., KMD, Socialchefforeningen, Københavns Kommune, Frederiksberg Kommune og Rigsrevisionen.

Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen væsentlige merudgifter
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1**Til nr. 1*

Forslaget er en konsekvensrettelse som følge af § 1, nr. 3 om indførelse af omkostningsbestemte takster for kommunale tilbud. Der henvises til bemærkningerne til nr. 3.

Til nr. 2

Forslaget er en konsekvensrettelse som følge af § 1, nr. 3 om indførelse af omkostningsbestemte takster for kommunale tilbud. Der henvises til bemærkningerne til nr. 3.

Til nr. 3

Forslaget indebærer, at kommunalbestyrelserne skal fastsætte taksten for kommunale, sociale tilbud ud fra et omkostningsbestemt beregningsprincip. Dette indebærer, at de kommunale tilbud prifsættes efter alle tilbuddets gennemsnitlige, langsigtede om-

kostninger, og ikke blot udgifterne, som de fremgår af kommunens budget eller regnskab. Det skyldes for det første, at det kommunale budget eller regnskab ikke omfatter forrentning og afskrivning, som er en del af omkostningerne og for det andet, at omkostninger er en beregnet størrelse, der bygger på indregning af alle produktionsfaktorer som fx central lønadministration.

Forslaget giver socialministeren beføjelse til at fastsætte regler om takstberegningen i en bekendtgørelse, og fastsætte hvilke tilbud, der er omfattet af denne takstberegning.

Det skal sikres, at takstfastsættelsen kan opfylde krav om beregning og dokumentation, og det skal løbende vurderes, om opdelingen tilgodeser lige vilkår for alle udbydere af tilbud.

Taksterne skal omfatte følgende indtægts- og omkostningstyper (dække både institutions- og institutionslignende tilbud om omkostningsfinansierede ydelser):

Driftsomkostninger (direkte og indirekte)	<ul style="list-style-type: none"> - løn til personale (inkl. pension, forsikring, arbejdsgiveromkostninger m.v.) - ledelse - møder og supervision - uddannelse - transport - vand og varme - administration knyttet til tilbuddet (herunder økonomi-, personale- og it-funktioner m.v.) - andel af central ledelse og administration (økonomi-, personale- og it-funktioner m.v.) - m.v.
Bygnings-/lokaleomkostninger	<ul style="list-style-type: none"> - leje/markedsleje ved ejede bygninger (herefter ikke afskrivning) - afskrivninger - andel af centrale bygninger/lokaler
Forrentning af kapital	<ul style="list-style-type: none"> - drift - anlæg
Akutpladser	- det aftalte antal akutpladser
Tomme pladser	- den aftalte belægningsprocent
Udviklingsomkostninger	<ul style="list-style-type: none"> - det konkrete tilbud - nye tilbud/generel udvikling
Alm. indtægter	<ul style="list-style-type: none"> - salg af ydelser - indtægtsdækket virksomhed - betaling fra VISO
Brugerbetalning	<ul style="list-style-type: none"> - husleje - serviceydelser

For visse ydelser ville ikke alle kategorier være relevante (f.eks. personlig og praktisk hjælp m.v.), og for visse typer af tilbud – fx dag- og klubtilbud til børn og unge – vil socialministerens bemyndigelse blive udmøntet således, at disse tilbud ikke omfattes af reglen om omkostningsberegning.

Bestemmelsen regulerer ikke priser fastsat i henhold til servicelovens regler om frit leverandørvalg.

Ministerens bemyndigelse vil blive udmøntet således, at for tilbud efter servicelovens §§ 109 og 110 skal tillige følgende udgifter indregnes i taksterne for de øvrige pladser:

- 1) Udgifter til ophold for danske statsborgere, hvis den tidligere opholdskommune ikke kan findes.
- 2) Udgifter til ophold for udenlandske statsborgere, hvis der ikke kan findes en dansk hjemkommune.

3) Udgifter til lommepenge.

For alle takster gælder det, at taksten som udgangspunkt altid skal fastsættes til det faktisk forbrugte beløb. Der skal være fuld gennemsigtighed i beregningerne og de data, der indgår heri.

Hvor det er nødvendigt at anvende en fordelingsnøgle for andelen af centrale omkostninger, som for eksempel lønomkostninger, skal den anvendte nøgle nærmere begrundes.

Forslaget giver kommunalbestyrelserne mulighed for af administrative hensyn at vælge, om de vil fastsætte taksterne for det enkelte tilbud eller takster for typen af tilbud. Ved typen af tilbud forstås tilbud, som kan substituere hinanden, dvs. de skal være rettet mod samme målgruppe, og tilbuddenes indhold og omfang skal have en sammenlignelig karakter.

Til nr. 4

Udgår som konsekvens af ændringsforslaget til § 174.

Til § 2

Til nr. 1

Forslaget giver adgang til, at også de gennemsnitlige langsigtede omkostninger ved drift af tilbud kan danne grundlag for opgørelsen af den mellemkommunale refusion.

De gældende regler for fastsættelse af priser i relation til mellemkommunal refusion er sparsomme og hovedsagligt praksisskabte. De to overordnede principper for prisfastsættelsen i dag er, at der dels ikke må medtages udgifter til administration og ledelse, dels skal være tale om udgifter, der er direkte personhenførbare, dvs. ingen fællesudgifter fordelt på de mulige brugere. Med lov nr. 1418 af 21. december 2005 blev der imidlertid indført adgang til, at udgifter til servicearealer kunne medtages ved opgørelsen af det mellemkommunale krav.

Efter forslaget er udgangspunktet, at de faktiske omkostninger til drift af et tilbud skal medtages i beregningen af den mellemkommunale refusion.

Fællesudgifter er udgifter som ikke kan henføres direkte til en person. Ovennævnte servicearealer er et eksempel herpå, men også fx udgifter til uddannelse

af personale, husleje, udvikling af tilbuddet og tomme pladser vil være en del af fællesudgifterne. Den mellemkommunale refusion vil dermed omfatte samme udgiftstyper, som taksterne efter § 174 i lov om social service.

Er der fastsat en takst eller et priskrav efter lov om social service, så er det denne takst eller dette priskrav, der udgør grundlaget for refusionen.

For de fleste tilbud efter serviceloven, vil der blive fastsat takster. Imidlertid gælder dette fx ikke på børneområdet, hvorfor forslaget til § 9, stk. 8, indeholder den generelle regel om beregning af mellemkommunal refusion.

Til nr. 2

Det foreslås, at beskæftigelsesankenævnene bliver omfattet af bestemmelsen, så det fortsat bliver muligt for Socialministeriet, herunder Ankestyrelsen, at indhente statistiske oplysninger m.v. for sager, der overgår til beskæftigelsesankenævnene.

Til § 3

Loven foreslås at træde i kraft 1. januar 2007 samtidig med kommunalreformen. Kommuner og regioner skal i 2006 indgå en rammeaftale, der har virkning fra 1. januar 2007. Kommunerne skal derfor i rammeaftalen tage højde for lovændringen fra 1. januar 2007.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

Afsnit IX Finansiering og refusion m.v.

Kapitel 31 Finansiering

§ 174. Socialministeren kan i en bekendtgørelse fastsætte regler om principperne for kommunernes finansiering af de mest specialiserede lands- og landsdelsdækkende tilbud.

Statsrefusion

§ 176. ...

Stk. 2. Kommunen kan ikke få refusion for udgifter til rådgivning, tilsyn og administration, herunder udgifter til lægeerklæringer, advokatbistand efter § 135 m.v.

§ 1

I lov nr. 573 af 24. juni 2005 om social service foretages følgende ændringer:

1. I *overskriften* til *afsnit IX* indsættes i afsnitoverskriften efter »Finansiering«: », takster«.
2. I *overskriften* til *kapitel 31* indsættes efter »Finansiering«: »og takstberegning«.

3. I § 174 indsættes som nyt *stk. 1-3*:

»Kommunalbestyrelsen fastsætter en takst for det enkelte kommunale tilbud, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Taksten efter stk. 1 skal beregnes med udgangspunkt i de gennemsnitlige langsigtede omkostninger ved levering af tilbuddet eller typen af tilbud.

Stk. 3. Socialministeren fastsætter i en bekendtgørelse regler om takstberegningen og om, hvilke tilbud der er omfattet af bestemmelsen.«

Stk. 1 bliver herefter stk. 4.

4. I § 176 udgår *stk. 2*.

§ 2

I lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 847 af 8. september 2005, som ændret bl.a. ved lov nr. 574 af 24. juni 2005 og senest ved lov nr. 1418 af 9. december 2005, foretages følgende ændring:

§ 9 c. Opholdskommunen har ret til at få dækket sin andel af udgifterne til hjælp efter lov om social service, lov om aktiv socialpolitik, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om individuel boligstøtte, § 52, stk. 1, i lov om social pension og § 50, stk. 1, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. af den tidligere opholdskommune efter stk. 2-5.

Stk. 2. Opholdskommunen har ret til refusion, når den tidligere kommune eller anden offentlig myndighed har medvirket til, at en person får ophold i

- 1) boformer efter §§ 107-110 og 191 i lov om social service,
- 2) boliger efter § 115, stk. 4, jf. § 105, stk. 2, i lov om almene boliger m.v.,
- 3) institutioner under sygehusvæsenet,
- 4) institutioner under Kriminalforsorgen,
- 5) boliger, boformer m.v., der træder i stedet for og kan sidestilles med boformer m.v. under nr. 1-4, eller
- 6) anbringelsessteder for børn og unge efter §§ 67 og 142 i lov om social service.

Stk. 3. Når opholdskommunen har ret til refusion efter stk. 2, nr. 6, fortsætter denne ret til refusion, hvis der iværksættes foranstaltninger efter § 76, stk. 3, i lov om social service.

Stk. 4. Opholdskommunen har ret til refusion, når en person er flyttet til et tilsvarende tilbud i en anden kommune eller amtskommune efter

- 1) § 108, stk. 2, og § 191 i lov om social service eller
- 2) § 58 a i lov om almene boliger m.v.

Stk. 5. Opholdskommunen har ret til refusion, når en person får ophold i et tilbud som nævnt i stk. 2-4 og den tidligere opholdskommune var bekendt med de forhold, der begrunder tilbuddet, og det var åbenbart, at der måtte gribes ind. En opholdskommune har ligeledes ret til refusion efter stk. 1, når et barn eller en ung får ophold i et anbringelsessted, jf. §§ 67 og 142 i lov om social service, som følge af en tidligere opholdskommunes beslutning om hjemgivelse, når det er åbenbart, at beslutningen om hjemgivelse var ubegrundet.

Stk. 6. Opholdskommunen refunderer udgifter til personlig og praktisk hjælp efter § 83 i lov om social service under en persons midlertidige ophold i en anden kommune, jf. § 9 b, stk. 1. Endvidere refunderer opholdskommunen udgifter til plejevederlag og hjælp til sygeplejeartikler og lign., jf. §§ 120 og 122 i lov om social service, under en persons ophold i en anden kommune, jf. § 9 b, stk. 2.

1. § 9 c, stk. 8, affattes således:

»Stk. 8. De udgifter, som opholdskommunen kan få dækket efter stk. 2-6, er opholdskommunens faktiske udgifter. De faktiske udgifter omfatter en forholdsmæssig andel af fællesudgifter og udgifter til ledelse og administration, der er en følge af driften af et tilbud. Hvis der for ydelsen er fastsat en takst eller beregnet et priskrav efter lov om social service, har opholdskommunen ret til refusion svarende til taksten eller priskravet.«

Stk. 7. Opholdskommunens udgifter til førtidspension efter kapitel 3 og § 52, stk. 1, i lov om social pension, refunderes af den kommune, der var pensionistens opholdskommune på tilkendelsestidspunktet, i op til 6 år fra det tidspunkt, hvor pensionisten blev tilkendt førtidspensionen. Refusion efter stk. 2, 4 og 5 udskyder retten til refusion efter 1. pkt.

Stk. 8. De udgifter, som opholdskommunen kan få dækket efter stk. 2-5, inkluderer opholdskommunens udgifter til servicearealer.

Stk. 9. Retten til refusion efter stk. 2, 4 og 5 består, så længe borgeren har bopæl i det pågældende botilbud eller et tilsvarende botilbud. En tidligere opholdskommunes pligt til at yde refusion i anledning af en borgers ophold i en institution efter § 110 i lov om social service består dog, indtil borgeren har erhvervet ny opholdskommune.

Stk. 10. Kommuner kan uden for de tilfælde, der er nævnt i stk. 2-5, indbyrdes aftale, at en tidligere opholdskommune fortsat afholder udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1. Det fastsættes i aftalen, hvor længe den skal gælde.

Stk. 11. Krav mod en tidligere opholdskommune efter stk. 2-7 skal rejses senest 3 år efter, at hjælpen er ydet.

§ 82. Kommunerne, regionerne og de sociale nævn har pligt til at tilvejebringe og indsende statistiske oplysninger m.v., som socialministeren anmoder om.

2. I § 82 ændres »regionerne« til: »regionerne, beskæftigelsesankenævnene«.

§ 3

Loven træder i kraft den 1. januar 2007.

F. t. l. vedr. social service og lov om retssikkerhed m.v.

Til lovforslag nr. L 142. Skriftlig fremsættelse (25. januar 2006)

Socialministeren (Eva Kjer Hansen) :

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om social service og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (Omkostningsbestemte takster for kommunale tilbud)

(Lovforslag nr. L 142).

Dette lovforslag har til formål, at sikre en ensartet og retvisende fastsættelse af takster for kommunale sociale tilbud.

Som led i udmøntningen af kommunalreformen på det sociale område foreslås det med lovforslaget, at det fastsættes, at kommunalbestyrelserne skal beregne taksten for kommunale, sociale tilbud på grundlag af et omkostningsbestemt beregningsprincip. Fastsættelsen af tilbuddets takst på grundlag af et omkostningsbestemt princip indebærer, at de kommunale tilbud prissættes med alle tilbuddets gennemsnitlige, langsigtede omkostninger. Med lovforslaget gives

Socialministeren en bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler for takstberegningen.

Som en konsekvens af ovenstående ændring, hvor der skal fastsættes takster for tilbud på grundlag af et omkostningsbestemt princip, foreslås reglerne for mellemkommunal refusion ændret. Ændringen har til hensigt at skabe ensartethed i de beregningsmåder, der anvendes henholdsvis af hensyn til sammenligneligheden og til brug for mellemkommunal refusion. Ændringen medfører, at på de områder hvor der er fastsat takster eller priskrav, er det disse takster eller priskrav, der udgør den mellemkommunale refusion.

Lovforslaget medfører endeligt, at det fortsat bliver muligt for Socialministeriet, herunder Ankestyrelsen, at indhente statistiske oplysninger m.v. for sager, der overgår til beskæftigelsesankenævne.

Med disse bemærkninger skal jeg indstille lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.